

26.5-8.9 2013

FÄRG FORM FIGURER
VERK UR MUSEETS SAMLING

COLOUR FORM FIGURES
WORKS FROM THE MUSEUM COLLECTION

nordiska akvarellmuseet

FÄRG FORM FIGURER - VERK UR MUSEETS SAMLING *COLOUR FORM FIGURES - WORKS FROM THE MUSEUM COLLECTION*

Sedan Nordiska Akvarellmuseet öppnade för tretton år sedan har den egna samlingen med nordisk samtida akvarellkonst kontinuerligt byggts upp. Verk av konstnärer från hela Norden köps in och idag utgör samlingen en konstskatt på drygt tusen verk. Tack vare museets utbyggnad kan vi idag presentera utställningar med verk ur samlingen året runt. Sommaren 2013 fylls den nya salen med kraftfulla bilder skapade av fjorton, sinsemellan mycket olika konstnärer. Det är det visuella samspelet mellan bilderna som styr vårt urval och i varje målning finns en egen värld att upptäcka i färg, form och innehåll.

Since the Nordic Watercolour Museum opened its doors thirteen years ago it has steadily expanded its collection of contemporary Nordic watercolour art. Works by artists from all the five Nordic countries have been purchased and the collection today amounts to more than a thousand works. Thanks to the recent extension to the museum we are now able, year round, to present exhibitions of works from the collection, and this summer the new gallery will be filled with powerful images by fourteen highly diverse artists. Our selection of works is dictated by the visual interplay between the paintings, and in each one there is a world to discover in just that particular work's combination of colour, form and content.

Konstnärer/*Artists*

Andreas Eriksson

Kristinn G. Harðarson

Petri Hytönen

Kati Immonen

Isol (Marisol Misenta)

Michael Kvium

Peter Land

Lars Lerin

Robert Lucander

Elina Merenmies

Julie Nord

Maria Nordin

Adam Saks

Astrid Svangren

Andreas Eriksson

Född/*born* 1975

Sverige/*Sweden*

Konsten och naturen är syskon, grenar på samma träd, skriver författaren John Fowles i *Trädet* (1978). Tanken passar till Andreas Erikssons skapande. Naturen är hans outsinliga inspirationskälla. Träd har länge varit hans återkommande motiv. Andreas Eriksson utbildades i målning på Konsthögskolan i Stockholm. Hans konstnärliga fält är brett. Han arbetar med måleri, fotografi, skulptur och grafik. Detta exponerades bl.a. på Venedigbiennalen 2011, där Andreas Eriksson tillsammans med Fia Backström representerade Sverige. Inför hans nya akvareller påminns vi om hur små vi är inför naturen och hur fjärran konsten ibland ter sig. Den minsta skogsdungen och det mest anspråkslösa konstverket ruvar på sina hemligheter.

Art and nature are siblings, branches of the same tree, writes John Fowles in The Tree (1978). This approach fits well with the creative work of Andreas Eriksson. Nature is his constant source of inspiration and trees have long been one of his recurring themes. Andreas Eriksson received his training at the Konsthögskolan in Stockholm. His artistic range is wide, working in painting, photography, sculpture and graphic art. This was well displayed for instance at the 2011 Venice Biennial, where he and Fia Backström together represented Sweden. When confronted with his latest watercolours we are reminded of how small we are in comparison to nature and how distant art can sometimes appear. The smallest woodland grove and the least pretentious work of art hide and guard their secrets.

Kristinn G. Harðarson

Född/*born* 1955

Island/*Iceland*

Kristinn G. Harðarson fanns bland de första som tog examen på avdelningen för nya media vid Högskolan för konst och hantverk i Reykjavik 1977. Utbildningen dominerades av konceptkonstens estetik, som fick stark inverkan på den isländska konstscenen under det sena 1960-talet och under 1970-talet. Den isländska konsten, även den konceptuella, har dock starka rötter i den litterära traditionen och är därför mer berättande i jämförelse med samtida exempel i andra länder. Harðarson undviker stora gester i sina verk. Han växlar gärna mellan medier och stilar medan han kopplar samman dokumentära inslag med självbiografiska element. Konstnären har utvecklat en uttrycksform som han kallar för *Journaler*, där han dokumenterar sin omgivning. I *Journalerna* avspeglas intresset för vardagens skönhet och subtila magi.

In 1977 Kristinn G. Harðarson was among the earliest to graduate from the department for new media at The Icelandic College of Art and Crafts. The studies were dominated by the aesthetics of concept art, that had strong influence on the Icelandic art scene during the late 1960s and 70s. Icelandic art, and this includes the conceptual, has firm roots in literary tradition and for this reason is often more narrative in nature than contemporary art in other countries. Kristinn G. Harðarson avoids the use of extravagant gestures in his work, which shifts between different media and styles, while linking documentary elements with the autobiographical. The artist has developed a form of expression that he calls Journals in which he documents his surroundings reflecting his interest in the beauties and subtle magic of the everyday as can be seen in the works represented here.

Petri Hytönen

Född/*born* 1963

Finland/*Finland*

Petri Hytönen fångar drömmar och fantasier i stora lekfulla akvareller. Historier hämtas ofta från ett barns universum. Förebilderna finns även i gamla fotografier, filmer och serier. I Hytönens bildvärld kombineras humor och allvar, glädje och sorg. Ett överflöd av leksaker, legobitar och sagofigurer är huvudsakliga byggstenar i hans bildrum. Färgerna är starka och livfulla som i barnlekens värld. Fantasilandskap och drömstäder växer fram och motverkar känslan av förlust och tidens gång. Det finns både något magiskt och melankoliskt över Petri Hytönens skapelser. I grunden för verken ligger datorskisser som överförs till traditionell akvarell. Hytönen använder sig även av en speciell sprutteknik. Därigenom uppnår han finstämda, mjuka resultat på bildytan.

Petri Hytönen captures dreams and fantasies in large playful watercolours. The stories he tells often derive from a child's world. His inspiration is to be found in old photographs, films and strip cartoons. In Hytönen's pictorial idiom humour mingles with gravity, joy with sorrow. A profusion of toys, lego sections and fairy tale figures comprise most of the items appearing in his images. Colours are rich and lively, as in a child's world. Fantasy landscapes and dream cities emerge and counter any sense of loss and passing time. There is something both magical and melancholic in Petri Hytönen's creations. Underlying the works is a process of computer sketching which is then translated to traditional watercolour. Hytönen also makes use of a special spraying technique which enables him to obtain these soft and sensitive results on paper.

Kati Immonen

Född/born 1971

Finland/*Finland*

I akvarellsviten *Familjealbum* från 1998 följer Kati Immonen privatlivet, konventionerna och traditionerna i sin nära familjekrets. Ett barn blåser ut ljus på födelsedagstårtan, ett annat leker med en kälke. En liten baby badas och jultomten väntar vid julgranen. I en serie om ett trettiotal akvareller har Immonen parafraiserat svartvita familjefotografier, där livets vardag och fest har fastnat som outplånliga minnen. Hos Immonen färgas dock minnesbilderna monokromt i skira pastellfärger. Konstnären utnyttjar akvarellens transparenta egenskaper och låter varje scen få en egen schattering: ljusrosa, blå och grön bl.a. Det förflutna kommer tillbaka i regnbågsfärger.

In her 1998 watercolour suite Family Album Kati Immonen traces her private life and the conventions and traditions within her closest family. A child is seen blowing out a candle on a birthday cake, another plays with a toboggan. A baby is bathed and Father Christmas stands waiting by the Christmas tree. In a series of some thirty watercolours Immonen has paraphrased black and white family photos in which everyday life and celebration have been preserved as indelible memories. In Immonen's work, however, these memories are presented in pale pastel monochrome. The artist exploits the transparent qualities of watercolour to give each scene its own special nuance: pale pink, blue and green for instance. The past returns in rainbow colours.

Isol (Marisol Misenta)

Född/born 1972

Argentina/Argentina

Isol rör sig fritt mellan bildkonst, musik, design och poesi. Som bilderboksförfattare som "skapar i barnets ögonhöjd" är hon årets mottagare av Litteraturpriset till Astrid Lindgrens Minne (ALMA). Hon söker nya format och växlar mellan det humoristiska och det drastiska. Bilderna utmärks ofta av en brusten linje, dubbla konturer och reducerade färgskalor. Även i tryckt form förmedlar böckerna känslan av handarbete. Isol varken skönmålar eller idealiserar, utan arbetar med tillit till barnets förmåga att tolka. Hon samarbetar ofta med poeten Jorge Luján. Ett exempel är bilderboken *Tic Tac* (2002). Ett barn frågar sin mamma: hur mycket älskar du mig? Men hur mäter man kärlek? Kanske lika mycket som tick-tacket av alla hjärtslag? Isol skapar med eftertanke och känsla. Hon vänder sig både till barnets intelligens och intuition.

The work of Isol ranges across the fields of pictorial art, music, design and poetry. In her role as a writer of children's books "pitched to suit the child's specific age" she is the winner of this year's prize for literature in memory of Astrid Lindgren (the ALMA Prize). She seeks fresh formats and shifting between the humorous and the drastic. Her pictorial works are often characterised by a broken line, by double outlines and simplified colour schemes. Even in printed form her books convey a sense of handcraft. Isol refuses to flatter or to idealise but works confident in the child's ability to interpret what he sees. She often collaborates with the poet Jorge Luján, for example the picture book Tic Tac (2002). A child asks the mother: How much do you love me? But how do you measure love? Perhaps as much as the tick-tack of all heartbeats? Isol's work is marked by reflection and feeling. Isol looks to children's intelligence but also their intuition.

Michael Kvium

Född/*born* 1955

Danmark/*Denmark*

Sedan 1980-talet har Michael Kvium utvecklat en personlig stil och en säregen ikonografi, påverkad av de stora spanska mästarna Diego Velázquez och Francisco de Goya. Utmärkande för Kviums konst är en speciell färgskala med mörkgrå och bruna toner. I akvarellerna väljer han dock ofta klarare färgklanger än i sitt oljemåleri. I verket *Victory Island* möter vi blicken från en naken man som sitter på knä på en liten ö mitt i ett rödtonat hav. Mannens kala huvud pryds av en lagerkrans och hans händer vilar i knät. Motivet har en stark symbolisk laddning som i kombination med det monumentala formatet är svår att värja sig mot. En rå ömsinhet och en dyster melankoli genomsyrar bilden.

Since the 1980s Michael Kvium has developed a personal style and a characteristic iconography, influenced by the great Spanish masters Diego Velázquez and Francisco de Goya. Typical of Kvium's art is his use of a special colour range of dark grey and brown tones. In his watercolours, however, he often prefers brighter colours than in his oil paintings. In his Victory Island we confront the gaze of a naked man kneeling on a small island in the midst of a reddish sea. His bald head is crowned with a laurel garland and his hands rest on his knees. The subject conveys a powerful symbolic charge which, in combination with the monumental format, is hard to resist. A rough tenderness and a mournful melancholy pervade the picture.

Peter Land

Född/born 1953

Danmark/*Denmark*

Peter Land är målare, tecknare, skulptör och videokonstnär. Hans skapande kan uppfattas som en pågående performance-föreställning med groteska inslag, självdistans och humor. Verken utstrålar ofta både ångest och uppgivenhet. Det oskuldsfulla och det skräckinjagande ligger precis intill varandra och har närmast metafysiska mått. Det kan tyckas handla om märkliga händelser ur minnets labyrint. Minnena hos Land handlar dock inte om korrekta avbildningar av det förflutna utan snarare om mentala konstruktioner i korsningen mellan en verklig händelse och en tolkning av den. Peter Lands akvareller växlar mellan mörka, kompakta skalor och ljusfyllda skira toner. Idyllen förintas dock vid mörkrets fall. Med likheter med den absurda teatern skapar Land berättelser där det paradoxala är ett återkommande element i människolivet.

Peter Land is a painter, draughtsman, sculptor and video artist. His creative work can be summarised as an ongoing performance charged with elements of the grotesque. His sense of humour and objective viewpoint are unmistakable. His works often radiate both anxiety and abandonment. The innocent and the terrifying rub shoulders here and acquire an almost metaphysical dimension. The impression is of strange events emerging from the labyrinth of memory. But memories in Land's case are not a matter of accurate representation of past events but rather of mental constructs lying somewhere between the true happening and its interpretation. His watercolours range from dark, compact colour scales to glowingly delicate tones. The idyllic is annihilated with the approach of darkness. As with absurd theatre Land spins tales in which the paradoxical is a recurring element in human existence.

Lars Lerin

Född/born 1954

Sverige/Sweden

Lars Lerins akvareller med det mästerliga ljusdunklet är som en besvärjelse. Det handlar om ett ändlöst återupptagande av samma tema. Bilderna etsar sig fast i minnet utan att uppvisa några sällsyntheter. Blicken löper över detaljer: husfasader, björkstammar, snöfläckar, ödegårdar och industristäder. Lofotens kyla och Indiens värme. Barndomens värmländska skogar och Irans okända marker. Nära och fjärran finns på samma plats. Lerin färdas ut i världen, men hans utlandsresor innebär bara ännu en hemkomst. Det verkliga avståndet finns mellan de anonyma, ansiktslösa gestalter som flanerar i det lerinska världslandskapet. Bilderna ger snarare kropp åt stämningar än avbildar den yttre världen. Lars Lerin är upphovsman till ett trettiotal böcker med egna texter och bilder.

The watercolours of Lars Lerin, with their masterly intimations of obscurity, resemble some invocation. His work is an endless repetition of the same theme. His pictures etch themselves upon the memory, though they contain no exceptional features. The viewer's gaze wanders across detail after detail: the facades of buildings, trunks of birch trees, patches of snow, abandoned farmyards and industrial towns. The cool of the Lofoten Islands and the heat of India. The Värmland forests of his childhood and the unexplored stretches of Iran. The nearby and the distant share the same space. Lerin travels the world but his foreign visits imply only one more homecoming. The true distance is that between the anonymous, faceless figures who people the Lerin landscape. His pictures give body to sensations rather than depicting the real world. The work of Lars Lerin has been published in some thirty books with his own texts and works of art.

Robert Lucander

Född/*born* 1962

Finland/*Finland*

I Robert Lucanders skapande hittar vi både anknytningar till popkonsten och spår av surrealismen. Sedan mitten av 1990-talet har konstnärens bildvärld influerats av populärkulturen. Inspirationen kommer från massmedia, modevärlden och tidskrifter som *Café*, *Elle* och *Se & Hör*. Färger är avgörande i Lucanders målningar. Med glassiga, bjärta toner anspelar han ofta på samma estetik som vi känner igen från reklam och skivomslag, från broschyrer och kioskromaner. Lucanders formspråk förändras dock kontinuerligt och med tiden har det blivit något mildare färgskalor. I akvarelltekniken får han skickligt fram kroppar och ansikten som är gåtfullt svårtolkade, både vackra och kusliga, både förföriska och uttryckslösa på samma gång. Konstnären syftar här på den mediala fasaden som döljer en individ bakom en mask.

In the creative work of Robert Lucander we detect references both to pop art and to surrealism. Since the mid-1990s the artist's pictorial world has displayed influence from popular culture. He derives inspiration from the mass media, from the world of fashion and from such journals as Café, Elle and Se & Hör. Colours are all-important in Lucander's paintings. His use of flashy, gaudy tones reflects the aesthetics familiar from advertisements and record covers, from brochures and pulp literature. His pictorial idiom undergoes continual transition, however, and his colour schemes have grown milder with time. In his watercolours he depicts bodies and faces that are puzzlingly difficult to interpret, both beautiful and bizarre, seductive yet expressionless at the same time. The artist's reference here is to the media's façade in which the individual is concealed behind a mask.

Elina Merenmies

Född/*born* 1967

Finland/*Finland*

Elina Merenmies konst följer den figurativa traditionen. Verkformaten skiftar från små teckningar till stora målningar. Persongalleriet och de historier som gestaltas avslöjar konstnärens dragning till säregna sammanhang och fenomen. Blicken riktas ofta mot ett existentiellt mörker. Människans ångest och ensamhet är ett återkommande tema, men humor är minst lika viktigt i Merenmies verk. Lidandet balanseras mot hopp. Här finns vissa anknytningar till den kristna konstens martyrbildstradition. Elina Merenmies bilder är unika mötesplatser för myter, sagor, drömmar och hallucinationer. I bildspråket finns spår av konstnärens tidigare erfarenheter av performancekonst, experimentell musik och nya måleritekniker, t.ex. dataassisterat måleri.

Elina Merenmies follows in the figurative tradition, with formats ranging from small drawings to larger paintings. The cast of characters depicted and the tales told reveal the leaning of the artist towards singular contexts and phenomena. Her gaze is often directed towards existential darkness. Human anxiety and loneliness are recurring themes in Merenmies's work, but humour is at least as important. Suffering is countered by hope, with links here to the martyr tradition found in Christian art. Elina Merenmies's pictures are unique meeting points for myths, folktales, dreams and hallucinations. There are traces in her visual idiom of her previous experience of performance art, experimental music, and new painting techniques as computer aided painting.

Julie Nord

Född/*born* 1970

Danmark/*Denmark*

Julie Nord leder oss in i imaginära världar. Hennes virtuosa teckningar - ofta i ovanligt stora format - trollbinder betraktaren med sina gåtfulla motiv. Storögda flickebarn och vidunderliga djurgestalter tågar in och ut ur bildrummet. Något hotfullt ruvar i idyllen. Våra invanda föreställningar om gränsen mellan det oskuldsfulla och det skräckinjagande utmanas. Som i en film finns här många tidssekvenser inpressade i en enda scen. Verken är utförda i tusch och akvarell. Bildspråket i Julie Nords verk är inspirerat av filmkonst, barnboks-illustrationer och gotiska skräckberättelser. Vi kan hitta spår som leder tillbaka till berättelser av Lewis Caroll, H.C. Andersen och bröderna Grimm.

Julie Nord takes us to imaginary worlds. Her skilled drawings - often in unusually large scale - bewitch the viewer with their puzzling motifs. Wide-eyed little girls and weird animal creatures move in and out of the pictures. Something threatening lurks behind the idyll. She challenges our preconceptions of the borderlines separating the innocent from the frightening. As if in a film, many different time sequences are here compressed into a single scene. Her works are in Indian ink and watercolour. Julie Nord's visual idiom is inspired by films, illustrations from children's books and Gothic horror tales. There are also traces from the of tales of Lewis Caroll, H.C. Andersen and the brothers Grimm.

Maria Nordin

Född/*born* 1980

Sverige/*Sweden*

Akvarellens rikliga flöden är Maria Nordins rätta element. Hon började måla som 22-åring, först i olja och akryl, men övergick så småningom till akvarelltekniken. Nordin väljer gärna stora format, flödande färger och distinkt applicerade valörer. Hennes mest kända verk är närgångna skildringar av människogestalter med illrosa färgtoner i huden. Bakgrunden är avskalad. Kropparna verkar utslängda i en tom rymd och fångas mitt i en rörelse. I Nordins bilder finns både sprödhet och bestämdhet, både precision och frihet. Det behagliga och det obehagliga ingår på jämbördiga villkor i ett särpräglat formspråk som söker sig bort från det sockersöta och mot det mystiska.

The flow of watercolour is Maria Nordin's true element. She began painting when she was 22, first in oils and acrylic, but changed to the medium of watercolour. Her preference is for large format images, flowing colours and clearly applied colours. Her best known works are intimate depictions of human beings with vividly pink skin tones. The backgrounds are reduced. The bodies she presents seem as if cast into empty space and captured in mid-movement. In Nordin's pictures there is both fragility and firmness, precision and freedom. The delightful and the disagreeable share equal status in a distinctive idiom that strives to steer away from the sickly sweet towards the strange and weird.

Adam Saks

Född/born 1972

Danmark/Denmark

Adam Saks bildspråk är expressivt, kraftfullt och personligt på en och samma gång. En hård, manlig militär- och sjömansgemenskap ställs ofta mot en utlämnande ensamhet. Saks bildvärld fylls med laddade symboler. I sin konst utforskar han frågor som gäller maskulinitet, sexualitet, våld och död, men också kärlek. Ofta handlar det om olika föreställningar kring respekt och heder. Inspirationen hämtas ibland från koder och berättelser inom den franska främlingslegionen. De tidiga verken är atmosfäriska, lätta och känsliga. Så småningom övergår Adam Saks till en mörkare palett. Färgerna blir mustiga. Bilderna vibrerar av isblått, ockra och violett. Hans akvareller i stora format motverkar föreställningen om mediets småskalighet. Akvarellen handlar hos honom inte bara om att värna om traditionen utan först och främst om att experimentera.

Adam Saks's visual idiom is expressive, powerful and personal, all at the same time. A tough masculine, military or marine context is often poised against an exposed sense of loneliness. Saks's work is rich in charged symbols. He explores questions relating to masculinity, sexuality, violence and death, but also to love. His work frequently deals with differing approaches to themes of respect and honour, deriving inspiration at times from the codes and tales of the French Foreign Legion. His early works are pregnant with atmosphere, delicate and sensitive. Later Adam Saks moves towards a darker palette, his colours becoming rich and mellow. His pictures vibrate with tones of icy blue, ochre and violet. His watercolours rebut the common view of watercolours being only small scale. For him, watercolour is not merely a matter of upholding tradition but first and foremost one of experimentation.

Astrid Svangren

Född/born 1972

Sverige/Sweden

I Astrid Svangrens konst möts det abstrakta och det figurativa. Unga kvinnor och deras privata sfär är ett återkommande motiv. Gestalterna saknar ibland distinkta ansiktsdrag. De är däremot försedda med hattar, dräkter och klackskor som för tanken till en svunnen tid. Det handlar om kvinnokroppens förvandlingar och ett sökande efter identitet. Stämningar skiftar. Det kan anas både längtan och fruktan i dessa scener. Astrid Svangren tecknar varsamt. Linjer flyter över bildytan och förenas i fina detaljer. Konturen har stor betydelse. Penseldragen kan dock plötsligt bli svepande. Centralperspektivet förkastas. Istället skapar konstnären ett bildrum som har mycket gemensamt med det kinesiska måleriet, där blicken får röra sig fritt utan några angivna riktlinjer.

In the work of Astrid Svangren the figurative and the abstract meet and merge. A recurring theme is that of women and their private spheres. Her figures often lack any distinct facial features. They are, however, equipped with hats, costumes and high-heeled shoes reminiscent of a past age. Her art deals with the transformations of women's bodies and the search for identity. The atmosphere of such scenes varies widely, suggestive both of longing and fear. Astrid Svangren paints with care. Her brush lines flow across the surface of the picture, combining in delicate details. Outlines have great importance, and yet her brush strokes can suddenly become sweeping. She rejects central perspective, instead creating a visual space in which the viewer's eye can wander freely without any directive indications.

Texter/*Texts*

© Nordiska Akvarellmuseet

© *The Nordic Watercolour Museum*

Översättning/*Translation*

David Isitt

